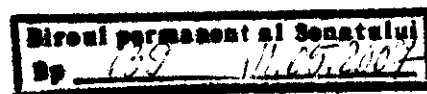




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1002
0405 2007



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind regimul juridic al patrimoniului tehnic și industrial*, inițiată de domnii deputați Valentin Emilian Frâncu și Cătălin Micula din Grupul parlamentar al PNL și de domnul deputat Petre Străchinaru din Grupul parlamentar al PD (Bp. 139/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare *regimul juridic general al patrimoniului tehnic și industrial, precum și protejarea acestuia, ca parte a patrimoniului cultural național*.

În *Expunerea de motive* se precizează că reglementarea regimului general al patrimoniului tehnic și industrial românesc este necesară având în vedere valoarea ridicată a acestuia și „eficiența mai mult decât relativă a protecției sale”.

II. Propuneri și observații

1. Bunurile care, conform **art. 3** din propunerea legislativă, fac parte din patrimoniul tehnic și industrial sunt bunuri care se regăsesc în categoriile protejate în prezent de actele normative în vigoare în domeniu. Astfel:

- art. 3 lit. a) din *Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice* definește monumentul istoric ca fiind „construcție

sau parte de construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilară interioară sau exterioară care fac parte integrantă din acestea, precum și lucrări artistice comemorative, funerare, de for public, împreună cu terenul aferent delimitat topografic, care constituie mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic”;

- potrivit art. 3 lit. c) din Legea nr. 422/2001, noțiunea de sit presupune un „teren delimitat topografic cuprinzând acele creații umane în cadru natural care sunt mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic sau al peisajului cultural”;

- art. 3 pct. 1 din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil prevede că patrimoniul cultural mobil cuprinde bunuri arheologice și istoric-documentare de valoare excepțională;

- art. 3 pct. 5 din Legea nr. 182/2000 stabilește bunurile de importanță tehnică, de valoare excepțională ce fac parte din patrimoniul cultural național și care, la lit. g) prevede „alte bunuri din aceeași categorie”, lăsând o marjă largă de apreciere specialiștilor din domeniu în ce privește încadrarea în această categorie.

2. Referitor la **art. 4**, apreciem că elaborarea și desfășurarea unor programe de genul celor precizate de textul acestuia se pot face și în prezent, având în vedere atribuțiile Ministerului Culturii și Cultelor prevăzute de legile speciale și pe cele ale Institutului Național al Monumentelor Istorice, reglementate de prevederile Titlului III – *Instituții și organisme de specialitate cu atribuții în protejarea monumentelor istorice* al Legii nr. 422/2001.

În ceea ce privește criteriile prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol, apreciem că acestea se referă în fapt la încadrarea unui bun într-una din categoriile speciale protejate de lege, adică la clasare, și că aceasta se poate face în baza criteriilor stabilite de normele de aplicare a actelor normative în vigoare în domeniu.

3. Clasarea și inventarierea bunurilor ce fac obiectul propunerii legislative, se efectuează, potrivit **art. 5**, „în conformitate cu prevederile legale în vigoare”. Cu toate acestea, analizând dispozițiile **art. 6**, se observă că nu se respectă întru totul prevederile legilor speciale aplicabile în ce privește cele două operațiuni precizate. Dincolo de contradicția dintre texte, precizăm că procedura de clasare și inventariere trebuie să fie

reglementată cu respectarea dreptului de proprietate privată garantat de dispozițiile art. 44 din Constituție. Astfel, obligația proprietarilor acestor bunuri de a permite accesul specialiștilor Ministerului Culturii și Cultelor sau ai serviciilor publice deconcentrate în sau la bunurile respective nu poate fi prevăzută decât după ce aceștia au cerut sau au solicitat declanșarea procedurii de clasare.

4. Referitor la dispozițiile **art. 7**, privind intervențiile asupra bunurilor din patrimoniul tehnic și industrial, acestea sunt de asemenea reglementate de legile speciale în domeniu aplicabile în prezent.

5. Apreciem că reglementarea propusă constituie un paralelism interzis de prevederile art. 15 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*.

Mai mult, reglementarea specială a regimului juridic al uneia dintre categoriile de bunuri din patrimoniul cultural național creează un precedent pentru elaborarea unei astfel de reglementări pentru fiecare dintre categoriile de bunuri din acest patrimoniu, ceea ce nu ar duce decât la afectarea scopului pentru care au fost elaborate legile speciale în vigoare la care ne-am referit în mai multe rânduri, acela de reglementare unitară, fundamentată și elaborată a regimului juridic al bunurilor din patrimoniul cultural național.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,


Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului